

Benvolgudes/Benvolguts

En temps de la guerra freda, l'any 1962, quan estava a punt d'esclatar la crisi dels míssils provocada per la descoberta per part dels Estats Units d'un seguit de míssils nuclears soviètics instal·lats a Cuba, el món es trobava en estat de màxima tensió. Aquell mateix any Bob Dylan va escriure *A Hard's Rain Gonna Fall*. Avui, aquells versos escrits en el passat ens increpen:

I què és que has sentit, fill meu d'ulls blaus,
què és que has sentit, petit estimat?

He sentit que trona com per avisar-nos
i el bram d'una onada que a tots pot negar-nos
i cent timbalers amb les mans que els cremaven,
deu mil que parlaven i ningú escoltant-los,
i gemecs de fam entremig de rialles,
i el cant d'un poeta morint a una sèquia,
i el plor d'un pallasso vençut per la pena.

Serà fort, fort, fort, fort,
serà molt fort, quan es posi a ploure.

Si fa anys una forta pluja estava a punt de caure, ara, malgrat la sequera, està caient una forta pluja de bombes al costat d'aigües mediterrànies. Fa tres setmanes el món es va despertar amb la informació d'un cruel atemptat contra la població d'Israel perpetrat per l'organització Palestina i des de llavors hem vist com tenia lloc la deshumanitzada resposta dels bombardejos israelians contra la població civil de franja de Gaza. La crueltat del present compromet el futur i posa en crisi la nostra confiança en l'ésser humà.

Atrapats en la inèrcia dels temaris, els professors a vegades no som prou conscients que a la Universitat és un lloc on hem de donar eines als estudiants que els hi permetin afrontar un futur. Estem preparant uns estudiants a saber-se moure en el nostre món. Oferim pautes per aprendre i obrim camins per pensar millor on ens trobem. Amb els anys, els estudiants passen per la Facultat i se'n van més rics d'experiències. Què passa quan el nostre present enterboleix el

futur? Com podem afrontar la nostra experiència en una Facultat d'humanitats quan l'humanisme es posat en crisi per la barbàrie? Què pot fer la universitat davant la impotència des de la que contemplem el nostre present?

Una part significativa dels estudiants que s'han matriculat a la Facultat de Lletres ho han fet amb la consciència que vivíem en un món on no hi ha certeses i que la complexitat regeix les nostres vides. No podem reduir tot conflicte en un seguit de posicions maniquees, davant qualsevol cosa hem de plantejar-nos molts d'interrogants i explorar-ne els motius i les conseqüències. Les Humanitats resisteixen l'embranchida del temps perquè ens permeten pensar amb més claredat ens a aprendre a transitar pels complexos laberints de l'experiència, des de la consciència que el gran repte del saber per afrontar el nostre present no és altre que el de formular-nos noves preguntes.

Tenim la sort de trobar-nos en una facultat marcada per la Història. Voldria recordar que aquest curs celebren una commemoració especial ja que la Facultat de Lletres fa trenta anys que es troba ubicada en l'actual espai de l'antic convent de Sant Domènec. El convent va ser fundat l'any 1253 pel bisbe Berenguer de Castell bisbal i va ser consagrat l'any 1339. A l'interior d'aquest convent hi va residir l'inquisidor Nicolau Eimeric i dos dels seus religiosos van ser beatificats, Sant Dalmau Moner i Sant Francesc Coll. L'any 1835 va tenir lloc l'exclaustració del convent que fou destinat en caserna militar. L'any 1993 vam establir-nos com a Facultat de Lletres i vam deixar el vell espai de l'antic seminari. En els darrers anys compartim espai amb la Facultat de Turisme.

Avui inaugurem un nou curs que a nivell acadèmic es troba marcat per una certa normalitat. La pandèmia i els seus efectes comença a quedar lluny. Aquest és el segon any que estem implementant els nous plans d'estudi a la facultat, amb tots els inconvenient que comporta una transició en els plans d'estudis. Enguany hem volgut inaugurar el curs des de la geografia, amb la consciència de que sempre ha estat un dels pilars fonamentals dels estudis de la nostra facultat. És per això que estem molt satisfets de tenir entre nosaltres a Rosa Cererols, professora de la Facultat d'Humanitats de la Universitat Pompeu Fabra, definida com una geògrafa polifacètica que al llarg de la seva trajectòria ha posat en relació la geografia amb les Humanitats, amb els estudis de gènere i amb l'art

contemporani. En un moment en que ara més que mai ens cal repensar quina és la nostra relació amb els nostres espais, el seu pensament ens pot ajudar a pensar quin és el nostre lloc en un món en el que les relacions entre camp i ciutat s'han transformat, en el que la cultura s'expandeix cap a altres terrenys i en el que el pensament crític pot ajudar-nos a evitar que els trons de les guerres ens acabin eixordant.

Creure en les Humanitats implica entendre el coneixement com un exercici de curiositat intel·lectual que permeti humanitzar la nostra existència. Aquest és el camí que des de la Facultat de Lletres hem obert i per això voldria pensar que podem vèncer el pessimisme i pensar que encara hi esperança en el sol del futur i voldria desitjar que el nou curs ens ajudi a convertir els espais històrics de la nostra Facultat en uns llocs oberts a la vida.

Bon inici de curs 2023/2024